

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان تحقق حق به شهر در برنامه های دولتی برای ساخت مسکن؛ مورد پژوهشی: فاز سوم مجموعه مسکن مهر خرم آباد (دره گرم)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا مطهر - دانش آموزخته ی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران

محمد صالح شکوهی بیدهندی - دکترای شهرسازی و استادیار دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

حق به شهر را حق برخورداری از فضای غنی فرهنگی تعریف کرده اند. از زمان طرح این مفهوم توسط لوفور، حدود 50 سال می گذرد و در این فاصله، پژوهش های مختلف، معیارهای گوناگونی را برای بسط نظری و سنجش حق به شهر پیشنهاد داده اند. در ایران نیز، برخی صاحب نظران متوجه این مفهوم اند و گامی در برنامه های توسعه شهری نیز بدان اشاره می شود. به ویژه زمانی که دولت ها مداخلات گسترده ای را برای تامین مسکن اقشار مختلف و به خصوص دهک های کم درآمد انجام می دهند. این پرسش مطرح می شود که این برنامه های تولید مسکن، چه اندازه حق به شهر را در نظر می گیرند. مطالعه حاضر تلاش می کند در یک محدوده مطالعاتی (فاز سوم مجموعه مسکن مهر خرم آباد)، به این پرسش پاسخ دهد. روش پژوهش، روش کمی و مبتنی بر پیمایش میدانی است. بدین ترتیب پس از مرور مبانی موجود و تدوین معیارهای سنجش میزان تحقق حق به شهر، پرسش نامه ای ساختار یافته با طیف لیکرت تهیه شده است. نمونه گیری تحقیق به صورت تصادفی و حجم نمونه برابر 100 خانوار در نظر گرفته شد. یافته های تحقیق نشان می دهد که در مجموع، پروژه ی فاز 3 مسکن مهر خرم آباد نتوانسته است حق به شهر را برای ساکنان خ و د تامین نماید. به ویژه مهمترین ضعف های این مجموعه، در تحقق حقوق اقتصادی نظیر فقرزدایی، حق به کار و حق برخورداری از کمک برای افراد با نیازهای ویژه بوده است. این موضوع با توجه به اینکه یکی از دلایل اصلی ایجاد مسکن مهر و مداخلات دولتی در بازار مسکن اهداف اقتصادی است، می تواند بحث انگیز باشد.

کلمات کلیدی:

حق به شهر، مسکن مهر، مسکن دولتی، خرم آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001534>

